

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

IX. Iac. Sadol. Pavlo Sadol. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

prohem, has ad amplitudinem tuam dedi literas: te etiam atq;
 eam regas & oblectans, vt æquum te ac facilem postularis no-
 his precare, hominemq; imprimis honestum & probū, nec non
 singulari quadam industria atque artificio præditum, qua de re
 singulari sum locutus, benignitate tua amplecti atq; in tuis
 esse rebus præsertim cum ille non casu, vt pleriq; faciunt, ad fami-
 liaritatem tuam appetendam delatus sit: sed vnum te ex vniuerso
 æquissimo utitur virorum numero, sibi iudicio certo dele-
 gere, quem patronum totius fortunæ constitueret suæ. Hanc si
 ad te aduenerit, atq; in familiam tuam receperis: equidem tibi
 adeo polliceri, magnam te ex illius fide ac tolerantia voluptatem
 esse caputū. Mihi sanè cum illud gratissimum erit, propter ami-
 citiam commodum, cuius ego causa vehementer cupio: tum etiā
 multo, quam honorificum apud municipes meos Mutinenses
 nulli futurum sit ac gratiosum, tanti videri esse apud summos vi-
 ro commendationem meam, vt illorum beneuolentiam ac gra-
 tiam tuis meis conciliare, eosq; opera ac diligentia mea iuua-
 re possim. Quod si vides mihi amplum esse, ac penè gloriosum:
 estimare debes, me tibi, cuius bonitate ac beneficentia eā apud
 meos seruo laudem affectus, quam maximam ac perpetuā gra-
 tiam pro tali tuo beneficio habiturum: & ad multas eas & gra-
 ues, quas cum Patruo meo communes habeo, tui amandi ac o-
 perando studis colendi causas, maximam etiam ex hoc tuo in me
 gratiam ac propriè collato beneficio cumulum accessurum esse.
 Idæ VIII. Calend. Nouemb. M. D. XXXVIII. Carpent.

IX.

LAC. SADOL. PAVLO SADOL. S. P. D.

DECIMO OCTAVO die postquam à te discesseram, Mutinā
 veni, ibi ipse Maiss: ibi Alphonsum fratrem offendi valen-
 tem, Alphon cetæra quæ quidem domestica ad res pertinent. Sed
 illi præinopinatus fuit aduentus meus. Etsi enim imperium no-
 uerant, quo ego accerfebar, de mea tamè voluntate fuerat dubius:
 itaq; astu quasi improviso. Nostri quidem ciues officiosè atque
 amantè vitam ad me & salutatum frequentes adierunt. Ego
 illa credo Florebillum Bononiam misi, & ad Farnesium literas,
 nihil dissimulans de necessitate mea, & simul exponens, quam mi-
 hi graue exitisset venire in Italiam, & alienissimo meo tempore
 me illud suscipere. Petebam autem vt transacto cum Casare col-
 loquio, liceret mihi Carpentoracite reuerti, quod iam vnum atq;
 vnum à summo Pontifice expeterem beneficium. Erat & illa ex-
 ceptio in literis, me non continuò Bononiam profectum esse,
 quod de via secessus, aliquot dierum quiete, reficiendi mei causa.

indigerem: me tamen quod ipsi imperassent esse facturum. Responderunt, posse me Mutinae ipsorum voluntate residere, nec vocandi abesse oportunitas. Quo ego nuntio accepto, Corlianum nostrum me contuli, ubi sextum diem iam ago, utrum quoad possum, reficere animum: eumque reuocare ab his sollicitudinibus, quae me praeter consuetudinem vehementer agitant, quod literarum imprimis beneficio bona ex parte conlecturum me arbitror: tamen si libris careo, neque habeo praeter dies aut tres. Sed tamen & perfecti librum illum de peccato originis, iam exire in manus hominum me concedente possit: & alia commentor, quae si res mihi facultatem dederit, in lucem educturum. Illud quidem mihi sentio vsu venire, ut nunquam ex studiis literarum tantum voluptatis eperim, quantum hoc tempore, vel quod nullam aliam habeo suauitatem, in qua acquiescere, quod maior in morbo medicina vis apparet. Hic rumor erat extus (vt dicebat) Bononiae mihi legationem illam a Pontifice esse decretam. Sed sine capite hic rumor: nihil enim habebat certum constitutum: tantummodo sermonibus hominum res iactabatur. Quod quoniam mea neutram in partem interest, vitrum magis velim planè nescio. Ego, si mihi derur optio quid expectam, domum cupio, & reuerti ad vos, & agere vitam cum meis amatissimis. Quod si procul à meis tanquam in exilio vitam ducere necesse est, tamen qua est deliberatio, mihi ne expediat habere legationem: Sed de his satis. Aduentus Caesaris adhuc in expectatione est, nihilque de eo certi ad nos allatum. Dicebatur tempestatibus retentus concitare cursum non potuisse: & tamen sunt qui nuntiant, peruenisse eum ad Insulas quae supra Massiliam sunt. Quod si est ita, citò Genuae illum habituri sumus. Nostrum quidem illud inuentum ad concordiam pertinens, quod tu quoque tantopere probabas, scito non suppressum modò fuisse, sed sicubi fuit illius enunciatum necessitas, alio atque erat modo interpretatum: verum illa videtur Deus. Ego post discessum isthinc meum, nec literas à te nec nuntium vllum accepi, quod mihi molestum est: nihil enim vehementius opto, quam de te audire ea, quae mihi iucundissima sunt, ut rectè valeas: ut in magistratu te geras: quid ciues mei, quid reliqui omnes agant, quorum nobis & salus & memoria est iactanda. Tectum Felicianum absolui volo. Viaticum huius itinens, pro ratione dierum qui in itinere consumpti sunt, mihi ad Caesarem nostrum Gualterruccium vt peteret: res aequa & legitima nihil habuit difficultatis: trecenti statim numerati sunt, in quo opera Ardinghelli eximia & amor erga me singularis. Illud ex hac necessitate postulatione mihi accidisse gaudeo, quod desierunt mirari ac reprehendere, quod ducentos illos reddidissim, posteaquam viderunt me trecentos poscere. Non enim iam illa more solitas

... sed religio indicatur. Adhuc hæc erant quæ tibi ex me no-
... vellem. Si quid amplius euenerit, curabo vti scias: & vel i-
... ad te mea manu scribam, vel delegabo Florebello. Catheri-
... Glouernum, Verorum, & reliquos familiares nostros salue-
... meis verbis. Curabisq; præ cæteris rebus omnibus, vt
... te literæ crebro longissimæque reddantur. Vale mi Paulæ,
... Deum precare vt redeamus. Iterum & sæpius vale. Ex Corlia-
... VI. Calend. Iunias, M. D. XLIII.

X.

IAC. SADOI. PAVLO SADOI. S.P.D.

Datis ad te literis illis, quas in Corliano scripseram, hæc
... postea sunt. Ego cum angerer animo, diremptum me
... optinarum artium studiis, in quibus beata mihi vita erat
... & reliquille tamen cum illis vnâ, cum eos homines, qui
... charissimi, tum eas regiones, in quibus mihi summa
... libertate animique iucunditate, meo arbitratu, viuere erat
... tentandum & conandum esse duxi, si quo pacto pos-
... hinc explicare, & ad vos, quibus cum esse maximè cupio,
... tempore me referre. Itaq; cepi consilium opinione
... summæ rationis, si tamen ratio omnibus in-
... haberet. Scripsi enim literas, quarum exemplum ti-
... ad eum scripsi, qui maximè mihi suffragari meæ volun-
... eodem, quando eodem his stu-
... conuictus. Qui mihi
... omnia se summa egisse longum habuisse
... sibi illum animo erga me propenso
... tamen responsum meis postulatis in propin-
... referuatum esse. Et simul eisdem literis me ad-
... cum primò commodo meo possem, Bononiam me
... Ereclus eram in spem, vt nõ diffiderem aliquid posse
... cupiebam: nec tamen planè confidebam. Res ip-
... sperarem, hortabatur. Cur enim
... concedenda, que sine
... & laudem illi & genus quoddam hone-
... Rursus conditio temporu, & im-
... metus, ab ea spe me abduce-
... in persona mea ad subueniendum tantis
... iudicio videbatur esse po-
... & dubius, quid casurum esset, Bo-
... diuerti ad Paleoros, quorum
... hæc noua familiaritate renouatum
... Pontificem summum conueni. Acceptus sum

